

КАН С ПЭКТ

№ 4 (8) лістапада 2000г.

Незалежныя выданніе моладзкіх ініцыятыв

Дзень студэнта. За сьвяточным сталом сядзяць Студэнт і Выкладчык.

“Зьвесялелы” Студэнт: - Прафесар, давайце вып’ем на брудэн-мн...м-р-р-ршафт!

Выкладчык (крывячыся): - Гусь свынкі не сябра.

Студэнт: - Ну, тады я паляцеў.

СТУДЭНТ!!!

Сёньня твой дзень. 3 гэтай нагоды Тост!!!

Міжнародная канфэрэнцыя “Што ёсьць каханьне?”

Прынята працоўная гіпотэза: Каханьне гэта хвароба!

Устае Медык і кажа: - Якая ж гэта хвароба, калі пры ёй выдзяляецца столькі энэргіі. Гэта праца!

Падумаецца Інжэнер і кажа: - Якая ж гэта праца, калі ўсё так прыгожа, вытанчана. Гэта мастацтва!

-Не! – крычыць Мастацтвазнаўца, - мастацтва – гэта для ўсіх, а каханьне толькі для двух. Гэта працэс!

-Які ж гэта працэс, - пярэчыць Юрыст, - калі ўсе бакі задаволены. Гэта навука!

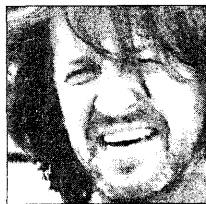
Устае старэнькі сьві Прафесар: - Эх, якая ж гэта навука, калі апошні студэнт можа ёй займацца, а я не магу...

Дык, вып’ем жа за ВЕЧНЫХ СТУДЭНТАЎ!!!!

**У гэтым нумары
чытайце:
Моладзь патрабуе
пераменаў!**

Стар. 2

made in 3-шка
Стар. 3

Deep Purple **Алег Міцяеў**
ў Менску ў Віцебску

Стар. 4-5

Inernet-Music
Стар. 6

Сындрым Даўма
Стар. 7

Маладзё патрабуе пераменаў!

12 лістапада ў нядзелю ў Менску прайшла акцыя “Маладзё патрабуе пераменаў”. Па дадзеных арганізатараў у акцыі прынялі ўдзел каля тысячы маладых людзей. Ужо за гадзіну да пачатку акцыі на станцыі мэтро “Акадэмія навук”, дзе быў прызначаны сход, перасталі спыняцца цяжнікі, трамваі праміналі прыпынкі. Карацей, улады прытрымліваліся звычайнага сцэнару, таму і халун, які распачаў пазней ня быў нечаканасцю. Менская міліцыя затрымала 112 найбольш актыўных удзельнікаў акцыі «Пераменаў!».

Завяршыліся судовыя працэсы над Андрэем Мазоўкам і Уладзімерам Самончанкам. Іх аштрафавалі на 20 мінімальных козаспага. Гэта па 72 тысячы рублёў. Хлопцы - студэнты. Студэнцый - 6 тысячч. І выплаціць такую суму адразу для іх немагчыма. Зь іх могуць утрымліваць па 20% ад студэнцый, гэта па 1200. Да сканчэння вучобы можна вылічыць...

Акцыя “Пераменаў” была падтрыманая ў 24 гарадох і мястэчках (Берасьце, Маладзечна, Баранавічы, Ворша). У Гародні сіламі міліцыі разасланы несапакіяныя пікет “Пераменаў!”, некалькі чалавек было затрымана.

Маладзё Наваполацку фактычна праігнаравала гэтую акцыю. Чаму?

Уладзімеру Караткевічу - 70

26 лістапада спаўняецца 70 год найвялікшаму паэту і пісьменьніку Беларусі, годнаму сыну Бацькаўшчыны Уладзімеру Караткевічу. Менавіта “спаўняецца”, а не “споўнілася б”, бо Караткевіч не памёр - ён тут побач з намі, ён жыве ў сваіх немірных творах. І гэтыя творы пакрысе ажываюць, зьяўляюцца побач з намі. Вось і ў Наваполацку існуе ваярэка - гістарычны клуб “Чорны Война” - названы ў гонар аднаго з герояў венаўторных “Каласоў пад сярпом тваім”.

“Венер - мой брат...”

Пад такой назвай 24 лістапада ў Гаралдзім Палацы Культуры адбыўся аўтарскі канцэрт ANISY (Сяржук Анішчанкі) з нагоды 37- годзя сьпевака. Павіншаваць творцу сабраліся сябры і прыхільнікі, сярод якіх былі вядомыя музыкі, тэатралы, работнікі культуры (Сяржук Казлоў, ALEN, прадстаўнікі “KREDO”, “ЧАСУ” і інш.).

Золак

10 лістапада ў Цэнтры нацыянальнай культуры адбыўся сход літаратараў Наваполацку. Было вырашана сабраць больш прадстаўнічы сход з прапагандай утварыць літаб’яднаньне (працоўная назва “Золак”). Нягледзячы на тое, што сабралася нямнога людзей, ўрадавала тое, што побач з такімі мэтрамі як Вініцэў Мудроў і Юрэс Касцюк, прысутнічалі прадстаўнікі маладзё (Вера Лінская і інш.).

Хочацца дадаць, што Наваполацк мае добрыя традыцыі літаб’яднаньняў. Усе памятаюць “Крыніцы”, якія насамрэч былі культурніцкім цэнтрам гораду. Па даведкі зьявляецца на тэл.55-25-92(Людзьміла Мікалаеўна).

Падарожжа па кнігарнях

Ці даўна ты, шануюны дружа - студэнт

заходзіў у кнігарню? Не, піва і кампакты там не прадаюць. Але зазіраць туды час ад часу таксама карысна, тым больш, што кнігарняў у нашым горадзе ажно тры! Калі ня ведаеце, трэцяя - “Деловая кніга” - каля аптэкі “Рамонак”.

Першае, што ўражае, калі ты туды(у кнігарню) заходзіш - багатыце выбару. Якіх толькі кніжак там не прапаноўваюць! Падаецца, што самы патрабавальны чытач можа задаволіць свой вытанчаны густ. Найбольш шанцуе юрыстам, эканамістам, гісторыкам ды філёзафам спецыяльнае літаратуры па гэтых дысцыплінах процьма(Нажаль, юрыстам шанцуе так-сабе - большасьць літаратуры расейская і да нашых умоваў не падыходзіць). На паліцах можна знайсці мноства даведнікаў, дапаможнікаў, слоўнікаў і энцыклапэдыяў, ёсьць шмат тэхнічных, мэдыцынскіх ды іншых прафіляваных выдаваньняў. Аматарам мастацтва прапаноўваюцца выдатныя альбомы з рэпрадукцыямі, гурманам - тамы кулінарных рэцэптаў. Нават для самых прадзвінутых праграмэраў тое сёе знойдзецца. Яркія вокладкі, выбітная паліграфія - ўсё гэта вабінь і прыемна здзіўляе вока. А зараз, дружа, калі ты ўжо зьбіраеся пабегчы ў кнігарню і скупіць там усю літаратуру мусім панярэдзіць - кошты там ня проста кусаюцца - яны адразу загрызаюць. Насмерць! Менш чым за тысячу родненькіх рублікаў ты можаш набыць, бадай што, толькі паэтычны зборнік, пі дзіўную кніжку - расфарбоўку, ды і тое напэўна ня ўсялякую. За добрае якаснае выдаваньне прыйдзецца аддаць ня меней за палову стыпухі. Табе сорама, што твая стыпендыя даўно асела ў касе “Чэбурэчнай”? Дык вось, ведай - ня півам адзіным жывым студэнтам. Паспрабуй завітаць у кнігарню проста так, на малюнку паглядзець. Тым больш, што ў адрозьненьне ад музэя, каб паглядзець, у кнігарні ня трэба плаціць грошы.

Пасьля такога жыцьцярадаснага экскурсу ў родныя кнігарні застаецца толькі спадзявацца, што калі небудзь мы з табой будзем заходзіць у кнігарню каб набыць кніжку, а ня толькі каб на яе паглядзець...

Вера Лінская.

Найстарэйшаму Інтэрнату ННП-ПАУ СТУКНУЛА ЗЗ ГААБЫ!!!!!! З Днём нарадзінаў ТРОШКА!!!!!!

Пад час святкавання Дня студэнта ў “Трошцы” наш карэспандэнт прапанаваў яе жыхарам і наведвальнікам сказаць, што яны думаюць аб гэтым свяце і павіншаваць каго жадаюць.

**Вольга, Каця,
Ульяна 99-ВС.**

Віньшум з самым клясным і вясёлым святам (канешне толькі для сапраўднага студэнта). Што жадаеце? Жадаем як заўсёды, усяго, усяго, усяго...

А самае галоўнае жадаем здароўя, ішчасця. Будзьце заўсёды самімі сабой. Каб падчас Дня Студэнта ў вас заўсёды была добрая кампанія, зь якой вы б маглі адзначыць гэтае свята. І яшчэ добрага настрою!!!

Дзяніс 98-ЭП

Вініую ўсіх студэнтаў Плянэты са святлым Святкам. Жадаю добра яго адсвяткаваць, не трапіць тварам у салату.

Алекс 98-БК

Я ўсіх вініую са святкам, і тых нармалёвых студэнтаў, якія не абцяжарваюць сябе навуковай працай і прасіджаннем у бібліятэцы, і тых, хто сканчвае ўнівэрз з “чырвоным” дыплёмам і пасінеўшымі ад стомленасці вачыма. Сябры – студэнты, будзьце ішчаслівыя! Любоўі вам, поспехаў і вяселья! І выдатных сэсіяў!

Марына 98-ЭП

Вініую ўсіх студэнтаў усяго свету, а ў асаблівасці Віталіка, групу 98 ЭП, прафілак ПДУ (заезд лістапад - 2000) жадаю добра адсвяткаваць.

Віталь 98-ПР 1

Насамрэч, гэта найвялікшае свята для нас.

Вініую ўсіх-усіх!!!

Найперш, родную групу і сяброў па інтэрнаце і навогул, тых, хто мяне ведае.

Ну, каб не апошні раз...

Прыкольнае свята

Адным разам зайшоў я ў “Трошку” да сяброў. На ўваходзе мяне спыніў надпіс:

**Нам сегодня недосуг -
Пригласили мы подруг.**

**День Студента
светлый праздник,
заходите в наш заказник!**

Няменьш арыгінальны вершык, нават 2, было зьмешчана на дзвярах буфету:

**Белорусский общепит
Твой поддержит аппетит
От такой поддержки
Могут быть задержки.**

І другі:

Хочешь вареной картошки?

Есть она в буфете “Трёшки”

Рыба есть, и чешуя

А спиртного... нет совсем!

Ну-ну – пудмаў я аб невядомым пазе і рушыў на святоточны канцэрт. Але, напэўна, арганізатары вырашылі дабыць гасьцей вершамі свайго “паэта – песенніка,” бо на ўваходзе ў дысказалу я прачытаў:

**Мы под Вирус и Земфиру
Отрываемся всю ночь**

Через год родится, точно

Может, сын, а может, дочь.

Ў падобным стылі быў і верш на дзвярах відэазалі, дзе “парачкам” была дадзена мажлівасць паглядзець розную лабуду. Нажаль, канцэрт быў не такі вясёлы, як гэтыя вершы! Парадавалі хіба сьцёгны вядучай.

Ве ОК.

У “трошцы” новы камэндант. Замест усімі любімай Алены Іванаўны мы займелі Касамюка Аляксандра Аркадзевіча – чалавека, які з няпоўных 46 год 27 аддаў войску. Хлопцы сьлёзна праводзілі Алену Іванаўну і выказалі спадзяваньне, што наш інтэрнат не ператворыцца ў казарму.

Марына 99-ПР-4

Увогуле, гэта вельмі добра, што ў нас студэнтаў ёсць сваё свята. Стаўленьне да роднага нашага свята можа быць толькі станоўчым. А ўвогуле я лічу, што бавіцца трэба часцей. А таму жадаю ўсім студэнтам роднага ПДУ весела правесці час і вялікага здароўя ўсім на суботу.

Студэнты гр. 98-ГЕО - 2

Віньшум з Днём Студэнта, жадаем самага найлепшага!

ТОСТ ВЫХАВАЦЕЛЯ

Шаноўныя студэнты, дарагія мае хлопцы (патрэбнае падкрэсьліць). Віньшую вас з Днём студэнта! Спадзяюся, што шмат – хто з вас у будучым уводзе ў Гістарычную Хроніку (ня “хронікі”, а Хроніку) рознага маштабу. Хтосьці з вас ужо зараз закладае (не за каўнер) падмурак сваёй будучай пабудовы, і што гэта будзе зараз цяжкая казачка: -магчыма – гістарычнае дасьледаваньне Полацкай Зямлі; -магчыма раскрыць зьлічынства стагодзьдзя, абарона невінаватага; -магчыма, новая эканамічная праграма, якая выратуе ня толькі галадаючых Паволжэжа і краіны Афрыкі, але і нас; -а можа, гэта нейкае вынаходніцтва ці проста арыгінальнае інжэнернае рашэньне; -а можа, стварэньне выбітнага архітэктурнага збудаваньня, якое папоўніць сьпіс чудаў свету, бо імя яму – ПРЫГАЖОСЬЦЬ. Дык будзем заўсёды імкнуцца да прыгожэга і захаваем для гісторыі нашы добрыя адносіны.

Вольга Віктараўна.

Deer Purple у Менску

З п'янадаў умершчана ў Беларусі прыязджаў адзін з самых культурных гуртоў XX стагоддзя, ад музыкі якога фінансавалі пачынаючы, і які на стаў менш папулярным зараз праз 30 з гакамі год пасля першага выхаду на сцэну. На канцэрт куліраў з'ехаліся людзі з усяе Беларусі і ня толькі. Былі там, натуральна, і нашы студэнты. Аднаго зь іх мы і працілі распавесці аб уражаннях ад відэавіда. Знаемцеся: Аляксандар Бухараў.

- *Алесь, як уражаньне?*

- Super-super! Трэба сказаць, што патрапіць на канцэрт **DP** было маёй марай, і вось гэта здарылася. Шкада канешне, што не было Рычы Блэкмара, (замест яго граў Стыў Морс), астатнія ж музыкі былі з "залатога" складу гурта.

- *Я ведаю, што шмат-хто ня змог пайсці на канцэрт з-за вялікага кошту квіткаў (25000-150000), ці былі пустыя месцы?*

- Па маіх падліках засталася 50-70 месцаў вольнымі, бо квіткі сапраўды вельмі ня танныя для Беларусі, але той, хто быў у Палацы спорту ведае, што заля там не малая – толькі танцпол на 2000 чалавек.

- *Хто складаў асноўную частку слухачоў?*

- Людзі за 30, тыя для каго **DP** – напамін аб маладосці і ў каго ёсць грошы на квіток. Наогул, людзі былі з усяй Беларусі і ня толькі. Дарчы, дзяўчаты з маскоўскага фан-клубу зь якімі я пазнаёміўся, казалі, што ня бачылі больш

дзікай краіны, хоць шмат - дзе ўжо былі. Асабліва дасталі паводзіны ахоўнікаў, якія нават у гатэлі, дзе жылі музыкі не давалі зь імі сфатаграфавання. Акрамя таго, жудасна была зроблена сцэна. Ужо пасля выступу "разагрэвальных" "А.Сыпіцын & Чэрмэн" выйшлі ангельскія рабочыя і заклеілі сцотчам пазы паміж лістамі ДВП на падлозе, каб чальцы **DP** не заваліліся пад час сьпеваў. Яшчэ хадзілі чуткі, што гурт пратрымалі 16 гадзін на беларускай мытні. Цікава, што ў іх шукалі?

- *Куміры не падманулі надзею?*

- Ні ў якім разе! Выкладка была 100% - ай, што і адрозьнівае ад нашых музыкаў, эмоцыі ў **DP** так і пёрлі, ну і пот таксама цёк. Канцэрт плянаваўся па часе 1 г. 30 хв. а цягнуўся крыху больш за 2 гадзіны. Музыкі двойчы выкідалі ў залю медыятары і барабанныя палачкі, за якія ўзынкалі сапраўдныя бойкі. На працягу канцэрта было выканана блізу 18 кампазыцыяў (сярод якіх былі Woman

from Tokyo, Speed King, Highway Star, Smoke on the Water, Lazy), былі і імправізацыі, устаўкі з Rolling Stones і Led Zeppelin.

- *Ці атрымалася ўзяць аўтографы?*

- Так, яшчэ да канцэрта я падыйшоў у гатэль "Плянэта", дзе спыніліся музыкі, там і ўзяў аўтограф у гітарыста гурта Стыва Морса, амаль пачаў пісаць на маёй афішцы і бубнач гурта Ян Пейс, але ўмяшаўся беларускі ахоўнік, які не дазволіў гэта зрабіць...

- *Як рэагавала заля?*

- Ну-у, трэба сказаць, што эмоцыі аднялі ў глядачоў-слухачоў мову, таму нічога выразнага пачуць было нельга. Ва ўсялякім разе мужык, што стаяў за маёй сьпінай, за час выступу змог вымавіць толькі: "Ах...сьці!"

- *Яшчэ раз хочаш патрапіць?*

- Натуральна! Але баюся, што гэта адзін з апошніх тураў гурта-легенды. Нажаль.

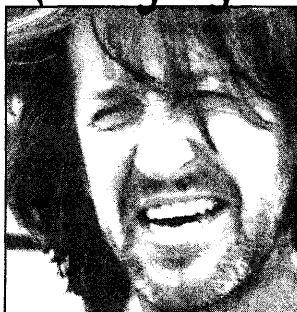
- *Што ж, дзякуй за размову. Посьпехай!*

- Дзякуй.

Гутарыў Сымон Музыка

Алег Міцяеў у Віцебску

Шмат хто з больш дарослага пакалення студэнтаў і выкладчыкаў, якія займаліся турызмам, ці проста вандравалі з сябрамі па роднай Беларусі памятаюць словы адной з самых распаўсюджаных турыстскіх песняў: «Изгиб гитары желтой ты обнимешь нежно...», песню, якая ўжо даўна стала візытоўкай выдомага расейскага выканаўцы аўтарскай песні Алега Міцьева. У адным з нумароў «Камсамолкі» я заўважыў аб'яву, наводзіў якой А. Міцяеў прыязджаў на Беларусь зь невялічкім двухдзённым турам. Першы выступ мусіў адбыцца ў Менску, другі – у Віцебску. 10 лістапада, а 19 гадзіне у Палацы культуры КІМ. Поўная зала неіяргліва чакала сьпевака. Варта адзначыць, што гэта ўжо другі выступ барда на Віцебшчыне.

Першы візыт адбыўся ў ліпені бягучага году, пад час правядзеньня фэстывалю «Славянскі Базар». Сам Міцяеў не «базарыў», а досыць сыціла ў параўнанні з іншымі «зоркамі» даў адзін сольнік у КІМЕ. На гэты раз праграма аўтара складалася зь песняў, большая частка якіх паходзіла з альбому «Алег Міцяеў. Лепшыя

песні», таксама прагучаў шэраг новых песняў, прычым адна зь іх была прысьвечаная Віцебску. Увогуле аўтар прадэманстраваў выбітнае пачуццё гумару і красамоў'е. Замест запланаваных дзевуш гадзін канцэрт цягнуўся тры зь лішкам гадзіны. Досыць невялікая зала на 1400 месцаў была запоўнена практычна цалкам, як высветлілася пазьней, недзе 1/4 частка слухачоў прысутнічала на папярэднім канцэрце. З размовы з А. Міцяевым мы даведзіліся, што ў ягоных творчых плянах ёсць і наведваньне Наваполацку. Ён распавёў, што ўжо меў перамовы з прадусарскім цэнтрам, які ладзіць большасць выступаў у Наваполацку. Так што застаецца толькі чакаць...

Сяржук Балай.

Раней жылі людзі

За пяць гадоў свайго існаваньня гісторыка – культурны клуб «Княжыч» зьведаў шмат чаго і добрага і ня надта. Клубу ўдалося перажыць тая

часы, калі нядобразычліўцы паставілі на ім вялікі крыж: маўляў, быў «Княжыч» і скончыўся...

Але менавіта гэты год стаўся для клубу пераломным, часам сапраўды «другога нараджэньня». Сьведчаньнем таму можа быць вандроўка ў Польшчу, аб якой «Канспэкт» ужо распавядаў, а таксама творчая вечарына «Княжычу», зладжаная ім 3 лістапада ў памяшканьні Цэнтру Нацыянальнай Культуры і Рамэстваў г. Наваполацка. Ідэя зладзіць канцэртную праграму гурта не была спантанай. Справа ў тым, што ўжо стала традыцыйным сьвяткаваньне гадавіны клубу – штогод 1 лістапада. Пад пільным кіраўніцтвам Натальі Муляронак – лідэра сьпеўнае секцыі клубу праводзіліся амаль «крававыя» рэпетыцыі, але, на жаль, абыйшлося бязь стратаў. І вось, нарэшце, плёнам гэтай больш чым месячнай працы

сталася вечарына пад інтрыгуючай назвай «Раней жылі людзі...» Выступ ня быў простым статычным сьпевам на сцэне – сябры «Княжычу» паспрабавалі зрабіць дзеянне рухомым, зьменьлівым, як тая культура, што была рэпрэзэнтаваная ў сьпевах «княжычаў». Дзякуючы гэтаму імпрэза пераўтварылася ў сапраўдны фолькавы спэтакль – нарыс аб тым, як «Раней жылі людзі...». Аб іхных клопатах і радасьцях, шчасьці і горы.

Вельмі ўзрушыў і ўзрадаваў той факт, што на імпрэзу прыйшло шмат старых сяброў. Прыемна, што «Княжыч» ведаюць і любяць тая, каму неабыхавая нашая Спадчына. Для тых жа, хто ўпершыню завітаў на падобныя імпрэзы вечарына «Княжычу» будзе карысным дадаткам да ведаў аб традыцыйнай Беларускай культуры, і быць можа, запаліўшыся ў душы словамі з архаічных сьпеваў нехта з «новенькіх» вырашыць, што гэтая культура – ягоная.

Няхай жа гэтая вечарына стане пачаткам новага жыцця і імклівага творчага росту клубу! Шчасьлівага шляху табе, «Княжыч»

Вера Ліпская, Сяржук Балай.

Музыка у нас

Як Вы ўжо
здагадаліся, гэты
артыкул ёсць пра-
цягам тэмы, распа-
чатай у напярэднім
нумары «Кан-
спект» і на
гэты раз ён
прысьве-
чаны MD
і MP 3

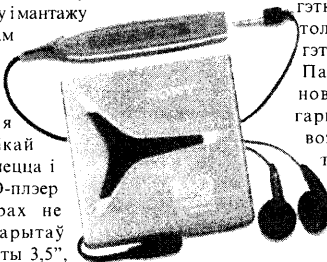
плэрам, па-
таксама кароткі агляд крамаў, у якіх
можна набыць апісаньня ў артыкуле
рчы. Трэцяя катэгорыя партатыва
прадстаўлена адносна новым
вынаходніцтвам на глебе лічбавых
тэхналягіяў – міні дыскам. У
спадчыну ад CD плэраў міні – дыск
узю ўсе плюсы функцыянальнасьці.
Але акрамя «сідзішнай» якасьці,
вялізнай перавагай зьяўляецца
мажлівасць запісу і мантажу
кампазіцыяў. Сам
жа MD можна
перазапісваць
1000 000 разоў без
згубленьня
якасьці!!! Вялікай
перавагай зьяўляецца і
тое, што сам MD-плэр
па сваіх памерах не
перавышае габарытаў
звычайнай дыскеты 3,5",
толькі што крыху таў-
сцей. Запісваць можна ня толькі
музыку, але і назву трэка, выканаўцу
ды розную карысную інфармацыю.
Кошт такіх апаратаў вар'юецца ад
150 (бязь функцыі запісу) да 250 (з
запісам і тым жа пультам).
Прызнанымі вытворцамі MD
плэраў зьяўляюцца SONY (фірма –
вынаходнік MD плэра) і
PANASONIC, а таксама SHARP,
тэхніка якога адной з першых
зьявілася на беларускі рынку.

І апошняй пакуль што катэгорыяй
зьяўляюцца нз нусім новыя MP 3
плэры. Галоўнай іх асаблівасцю
зьяўляецца тое, што ў механізме
апарата няма рухомах частак!!!
Музычная інфармацыя запісаная ў
лічбавым выглядзе на спецыяльную
картку памяці ў кампютаровым
фармаце MP 3. Па аб'ёме яны могуць
быць дастаткова вялікія. На дадзены
момант да 125 MB і нават болей! У
«сціснутым» выглядзе на адну карту
памяці можна запісаць некалькі
альбомаў ці зборнікаў любімых

выканаўцаў.
Важным мо-
мантам, які
трэба ўліча-
ваць пры на-

быццці, зьяўляецца тое, што запіс но-
вай музыкі на картку мажлівы ТО-
ЛЬКІ! з дапамогай кампутара. Пры
гэтым якасьць будзе амаль сідзішная.
Варта адзначыць, што MD-плэры -
навіна на нашым спажывецкім рын-
ку, тым больш, што кошты на іх
вар'ююцца паміж \$150 і \$300. Таму
спэцыялісты ад аўдыё ня раюць
сцяпашацца з набыццём навамоднай
цацкі. Лепей пачакаць з паўгады,
пакуль зьнізяцца кошты і
палепшыцца тэхналягічнасьць і
якасьць фармату. А вось тады ўжо і
паглядзім, дакладней паслухаем, што
гэта за цуд такі.

На гэтым бадай што ўсё. Варта на
сёння скончыць наш кароткі
экскурс. Калі пасля прачытання
гэтага артыкулу ў вас зьявілася
жадаць не набыць што небудзь
гэтае, то застацца
толькі парайці, дзе
гэта можна зрабіць.
Па першае – гэта
новая крама ў кні-
гарні «Усход». За-
возы новай тэхнікі
там адбываюцца
што годзен, прычым апа-
рату можна за-
маўляць па ка-

талёгах. Крама выдае гарантыю на
набытую апаратуру. Апошнім часам
партатывная аўдыётэхніка пачала
зьяўляцца і на другім паверсе «Дома
Кнігі», што насупраць спажывецкай
крамы «Дзьвіна». Калі ж вы часта
бываеце ў Менску, то тут да вашых
паслугаў цэлая протыма фірмовых
крамаў – самыя вялікія цэнтры:
SONY на Маскоўскай і «Мульты-
сыстэма» на Нямізе. Выбар партаты-
ва там аграмадны – вочы разь-
бязгаюцца, становіцца самотна і
хочацца набыць усе прыгожыя і
маленькія цацкі, якія тамака толькі
ёсць. Кошты, між іншым, даста-
ткова даступныя. Набываць
можна як за родныя рублікі, так і за
буржуйскія баксы, прычым за
буржуйскія, як правіла, атрым-
ліваецца таньней (ведаю, бо сам
набываў). Пасля ўсяго застаецца
толькі пажадаць посьпехаў і
павіншаваць з удалым набыццём.
Да сустрэчы!

Сяржук Балай.

Internet-Music

Інтэрнэт. Лепш бы яго ня
бачыць, бо калі пабачыш і
асэнсуеш, што гэта такое, дык
адмовіцца ад яго будзе ну-
вельмі складана... але зрэшты,
навошта адмаўляцца. Менаві-
та, таму я і прапаную вам руб-
рыку агляду цікавых інтэрнэт
сайтаў, каб па магчымасьці
спрасьціць вашу навігацыю ў
гэтым бязьмежным акіяне
інфармацыі.

Адной з найпапулярнейшых
гэмаў для сайта ёсць музыка,
таму логічна будзе прысьвяціць
сёньняшні выпуск менавіта ёй.

Пачнем з роднага N.R.M.,
які зусім нядаўна выпусьціў
свой новы альбом «Тры
чарапахі», і мас прыхаць з
проматаграм у Наваполацак.
Пра гісторыю і навіны гурту
вы зможаце прачытаць на
сайце www.nrm.home.by. Ня
дрэнны дызайн, гасьцёўня,
конкурсы, лёгка навігацыя і
гэта бясспрэчныя плюсы
энэрэмаўскага сайта. Тут вы
зможаце даведацца ўсё пра
цяпершні тур, пазнаеце як
набыць новы альбом і фактыч-
на рэарытэты сінгал «Самот-
нік». Увага! У сьвечце альтэрна-
тывы падзея выходзіць новы
альбом Мэрыліна Мэнсана.
Шок-рокэр ужо даўна не
наставаў сваіх фанатаў новымі
творамі. А новы дыск «Holy
Wood» мае стаць завяршаючай
часткай ягонаў аўтабіягра-
фічнай трылёгіі. Усё пра гэты
рэліз вы даведасяецеся на
афішынным сайце гурту
www.marilynmanson.com. Тут ака-
вы пабачыце, як будзе выгля-
даць вокладка дыска, можаце
скачаць сымбал і татухі (алы
мэнсан), фоткі, відэакліпы,
артыкулы, інтэрвю і эсэ.

Выйшаў і новы альбом
легенды рок-музыкі U2! А сайт
гурту www.u2.com спазнаў

гатальную рэпарацыю. Новая аблічча вельмі дынамічнае, прыгожае і жывое. Гэта сталася, дзякуючы скарыстанню адносна новага інтэрнэт-фармату Flash. Адзіны мінус сайту ў нашых умовах грузіцца даволі марудна.

Напэўна адным з самых пасляховых выканаўцаў гэтага году ёсць белы рэпэр Эмінэм. 3 прызвы MTV, уключна з галоўным, бясконцыя скандалы, судовыя працэсы, красамоўная лірыка прыцягваюць да яго шматмільённую аўдыторыю аматараў ва ўсім свеце. Пра гэта сведчыць і сапраўды гіганцкая для маладога выканаўцы колькасць фэн-сайтаў. Пра некаторыя з іх я і хачу вам расказаць сёння. Мой улюбёны, напэўна, www.eminemonline.com. Гэта ангельскі сайт з дасканалай сэкцыяй навінаў, якая даволі шпарка абнаўляецца. Гэта і ўнутрашняя фотагалерэя, і Эмінэм чат, і гасцёўня, і mp3, і гульні, і многія іншыя рэчы. www.eminemworld.com - сайт вытворчасці USA. Тутка вы зможаце не толькі пазнаёміцца з навінамі пра Эмінэма, але і адчыніць сваю паштовую скрынку, што ў свой час зрабіў я. І нарэшце www.eminetsites.com - сьпіс лепшых сайтаў пра Эма, дзе вы зможаце не толькі прачытаць пра іхны ўжываньне, але і прагаласаваць за ваш улюбёны эмінаўскі сайт. Афійяны сайт Эмінэма www.eminem.com, і апошняе, не забывайцеся на www.mtv.com, дзе вы зможаце праглядзець любы кліп вашага куміра. А таксама знайсці ў архіве ўсе (!) навіны пра яго і нават праслухаць іх у фармаце Real Audio.

Працяг гэты чытайце ў наступным нумары.

Андрэй Хранавіцкі
endie@eminemworld.com

Сындрым Даўма

Яшчэ месяц таму маё аб'ектыўнае меркаванне было такое: свет уратую спарту, а згубіць наркатыкі і INTERNET. І калі прыхільнікі «Сусветнага Сэціва» маглі мяне пераканаць у адваротным, то аматараў наркатыкаў я ўспрымаў ня толькі ня здолёў – не жадаў! Але апошнія падзеі, меўшыя месца ў Нямеччыне прымусілі мяне сур'ёзна напружыць маё шэрае рэчыва. Нямеччына, узгадаваўшая столькі геніяльных людзей, колькі і таленавітых злодзей падавала свету яшчэ адно невырашальнае пытаньне: «Who is Крыстоф Даўм?». Зусім нядаўна ён быў «Месія нямецкага футболу» (узначальваў зборную краіны пасля паразы на чэмпіянале свету, пры агульным крызісе футбольнае гаспадаркі Германіі магла толькі вельмі аўтарытэтная асоба, валодаючая здаровым авантурызмам) і вось зараз, будучы трэнер «Байера» галоўны злачынца нацыі.

Тое, што крыстоф Даўм не Самсон і моц ягоная не ў валасох, а зусім наадварот зараз вядома ўсім. Аналіз валасоў, 46 гадовага тренера, зроблены па пажаданні самога Даўма ў інстытуце судзейнай медыцыны Кёльна даў станоўчы вынік на наяўнасць гераіну ў арганізме. Арганізацыя гэта сур'ёзная, ня мала пасаваўшая крыві і безарудскім спартсменам.

Адзін з лідэраў нашага футболу Вальцін Більсквіч і наваполацкія пиякаатлеты былі з'яўляюцца на ўжыванні допінгу яшчэ ў пачатку сваёй спартовай кар'еры і, адбыўшы дыскваліфікацыйны тэрмін зараз бавяць нас сваімі дасягненнямі. Аднак вернемся да нашых (чытай нямецкіх) бараноў. Перафразаваны слогаў у святле апошніх падзей, які быў жорстка ён не гучаў у дачыненні да трэнерна-наркмана выглядае так: ня з'яўляецца – не кайф.

Але ўся справа ў тым, што з'яўляецца. І зараз Даўм звольнены з клубу і зборнай, у якой ён так і не правёў аніводнага матчу на трэнерскім месцы. А які кайф ад таго, што яму награджае яшчэ і турэмнае знявольненне на тэрмін 5 гадоў за распаўсюд наркатыкаў. І калі ў прынцыпе для саміх спартсменаў галоўны наркатык – гэта спорт, то чаму іх ніглі на яшчэ большыя прыгоды?

Хоць толькі ў канцы XX стагоддзя не трапіўшы на ўсемагчымы ўжыванні «наркаты». Пешапраходцам тут, напэўна, з'яўляецца бліскучы футбаліст і скандальнік Марадона (на 4 чэмпіянале свету «ІША - 94» ён быў дыскваліфікаваны за ўжыванне какаіну), а безумоўнымі лідэрамі па ўжыванню (шэ з'яўляюцца) наркатыкаў з'яўляюцца чорныя амерыканскія хлопцы – гульцы ў баскетбол ці амерыканскі

футбол. Але ў Амерыцы гэтая інфармацыя не выклікае ўсёагульнага абурэння, там да гэтага прызвычаліся. Быць можа гэта Соса – Соса так уплывае на амерыканцаў, бо, як вядома, асноўным кампанентам яе з'яўляецца глабальнае расьліна кока (какаінавы хмыз)?

Канешне добра, што Крыстоф Даўм не беларускі трэнер. Страшна нават уявіць сабе, што Эдуард Малафееў у перапынках паміж матчаў ня будзе думаць аб тактычных прымёках нашых у абароне «тры ў лінію», а будзе гадзіць, дзе дастаць «сыяжку» каб «папудрыць носік». Ці, о жых, футбалісты такога любімага намі бедлагі «Нафтан-Дэвона» замест беговай абяруць какаінавую дарожку.

Дык чаму ж спартсмены прымаюць допінг? Я спецыяльна не раблю прыпынкавай розніцы паміж допінгам і наркатыкамі. Апошнія дазваляюць перамагчы фізічныя (бавіны) і псыхалогічны (пасля паразы) бар'еры. Допінг жа прымаюць каб выйграваць, а не для таго, каб трапіцца. Такім чынам, у пачатку 3-га тысячагоддзя мы маем факт: большасць спартсменаў прымаюць забароненыя прэпараты дзеля дасягнення неабходнага выніку. Варта адзначыць, што апошнія алімпійскія і паралімпійскія (гульні інвалідаў) як ніколі гэта падвыверзілі. Да таго ж з большага спартсмены – парашульнікі з'яўляюцца выхадцамі з краін, якія маюць неразв'язаную фармакалогію. У тым ліку і наш мятальнік молату Алеі Дзевяткоўскі.

Ня меней важна ў спорце і псыхалогічная ўстойлівасць. Яскравым пярэдажнем гэтаму з'яўляецца такі від спаборніцтва, як шахматы (спадзяюся ніхто не мае сумнення, што шахматы – гэта спорт). Дык вось уявіце, які маральны ціск вытрымаў новы «шахматны кароль» Уладзімер Крамнік з боку Гары Каспарова, які пратрымаўся на вырышні 15 гадоў, а сам стаў чэмпіёнам у 17 год. Я не сьвяверджаю, што шахматныя прымаюць наркатыкі для зьяўлення стрэсу, але ўсё ж...

Хто зрэшты выйграе ад ужывання наркатыкаў? У выпадку Даўма гэта згуляла на руку чыроўна – беламу братэству «Спартак» у яго супраць-стаянны з «Байерам». Магчыма аказаліся выхаваны Раманцава, які, даручы, ня супраць сам выпаліць цыгарку – другую (чым не наркатык) падчас хваляючых матчаў. Але асноўная сутнасць у тым, што карысці няма нікому, а вынічаны пераможцу ў такіх выпадках адначасна складана, таму мы і не будзем рабіць неасцэсаваных высноў...

Валодзя Ненавіцкі.

Рэфлексіі з нагоды Дня студэнта

Самым сьветлым сьвятам нашага студэнцка-га братэрства быў ёсьць і застаецца Дзень Студэнта.

З большага ўся восень, ад пачатку сэмэстру да першай атэстацыі праходзяць у чаканьні, у чаканьні нечага неверагоднага, захапляючага, цудоўнага. Калі вы, крый божа, думаеце, што рас..гільдзія – студэнт нецярпліва чакаюць лекцыяў, ці сэмінараў, то вы жорстка памыляецеся. І тутакі ўсе намаганьні выкладчыкаў, старастаў, дэканаў ды іншае адміністрацыі нашага ПДУ наладзіць т.з. “вучэбны працэс” абсалютова марныя – нармальна паўнаватарыя вучоба пачынаецца толькі пасля тыдня піўнога “лячэньня” на матывах Дня Студэнта. Спадзяюся, што гэтае самае лячэньне засталася далёка ззаду, таму што пры ўсёй маёй павазе, пахмяляцца тыдзень – гэта крута. Тым больш, як сьцьвярджаюць медыкі, запой – першая прыкмета алкагалізму. А ўвогуле, каб я быў шчырым прыхільнікам афіцыйнай палітыкі беларускага ўраду ў цэлым і прэзыдэнта ў прыватнасьці, я б сьцьвярджаў, што Дзень Студэнта – гэта НАТАўская правакацыя, накіраваная на падрыў навуковага патэнцыялу краіны. Але, на шчасьце, Дзень Студэнта сьвяткуецца з хвалёнай славянскай шчырасьцю і маштабамі (Всё пропью, но флот не опозорю), таму рэдакцыйная рада “Канспэкт” лічыць ДС выключна Беларускам студэнцкім сьвятам, якое ўжо даўно трэба ўнесці ў рэстар Выходных і сьвяточных дзён, такіх, як 6 верасьня, 2 лістапада, 15 ліпеня, 15 траўня, 25 сакавіка і інш.

Так што, адсьвяткаваўшы Дзень Студэнта давайма вучыцца, нават калі вучыцца вой як не ахвота, тым больш перад калядамі, перад новым 2001 годам, новым тысячагоддзем. Але нічога ня зробіш, дзеля таго, каб ня вылецець з унівэрсу студэнт ідзе на ўсе, нават на заняткі. Тым больш, што нашай Радзіме ў XXI стагоддзі спатрэбяцца адукаваныя спэцыялісты для працы на разьмеркаваньні ў Чарнобыльскай Зоне і калгасах роднай Віцебшчыны.

Сапраўдны студэнт

З ЖЫЦЦЯ СТУДЭНТА АНЕКДОТЫ

Канун Дня Студэнта, ідзе студэнт з каністрай піва, думае, як ён зараз з сябрамі піўка пап'е.

На дарозе валяецца пустая бутэлка, студэнт пінае яе нагой, бутэлка разьбіваецца і зь яе вылітае джын.

Прасі, чаго хочаш, о мой збавіцель.

Студэнт – хачу, каб у гэтай каністры піва ніколі не скончылася. Джын пачараваў і зьнік.

А студэнт дагэтуль спрабуе каністру адчыніць...

Пашталён падыходзіць да дому і бачыць, як па двары бегае аграмадны дог, злы такі.

Гаспадыня крычыць з вакна – не бойцеся, ён кастрыраваны...

Пашталён – ды я ў прыныпе, думаў, што ён укусьціць можа...

Злавлі аднойчы злыя панкі брытага гошніка.

Пытаюцца: -Будзеш падла валасы адрончваць?

Той: -Не, ня буду!

Павучылі трохі нагамі па галаве, зноў пытаюцца

Той: -Буду, буду, да плячэй адгалуду

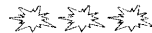
Зноў пачынаюць біць

Той: -Да пояса адгалудую!!!

Усё роўна б'юць.

Той: -Ну халера з вамі, да зямлі...

Панкі, кудыячы гона нагамі: -Да неба трэба расьціць, да неба...

Прыходзяць два студэнты ў госьці да дзяўчыны.

Першы кажа: -Прабачце, а магу я папрасіць тапачкі, а то ў мяне ногі мёрзнуць?

Дзяўчына: -Каліласка, вазьміце. Зьвяртаючыся да другога:

Можа і вам дань, можа і ў вас ногі мёрзнуць?

Другі: -Дзякую, ня трэба - у мяне нікарпэтка цэлая.

Біблія вучыць любіць бліжняга свайго.

А Кама – Сутра тлумачыць, як лепей гэта рабіць...

Абвесткі*Віншаваньні

Просім прабачэньня, наважаны Чытач, але артыкул “Аб нашых у Штатах”, заанісаваны ў КАНСПЭКТ №7, пабачыць сьвет толькі ў наступным нумары.

ANISA, вільшум з Днём народзінаў! Шчасьця, Сяржук, плёну і посьпехаў. Сябры

Кантактная адрэса: Наваполацак-8,

п/с 26, тэл./факс 55-32-22

E-mail: bamele@usiaslau.lingvo.vitebsk.by

Канспэктавані:

Заснавальнікі: Андрэў Храпаўіч, Віталь Вроўка. Рэдакцыйная Рада: Андрэй Белдэрт, Сяржук Балей, Валік Макэйка.

Нумар выданы пры тэхнічнай дапамозе ГАКАІ-УсеяслаўЧарадзей.

Выдаецца на правах рукапісу.

Наклад 299 асобнікаў